

Opět jen hašení následků, ale neřešení příčin

Vlny uprchlíků nadále narážejí na evropské břehy. A co Brusel? Když neprošly kvóty, které byly zcela nesmyslné, tak nečinně přihlíží nebo tzv. vybízí k solidaritě státy, které bídu zemí třetího světa nezavinily s těmi, kteří na nich jako na svých bývalých koloniích bohatli. Ostatní tzv. proevropská spojení (každý si za onu neznámou dosadí sám) dávají od tohoto problému ruce pryč. Evropa si tak musí poradit sama. Bohužel to vypadá, že si poradit nedokážeme. Bruselští mocipáni přišli s nejnovějším migračním plánem. Každému členskému státu zaplatí za jednoho migranta v azylovém zařízení daného státu přes 150 tisíc korun.

Italský ministr vnitra Matteo Salvini se nechal slyšet, že Itálie nestojí o peníze, ale že chce důstojnost. Souhlas! Taková almužna je jen pro smích. Sto padesát tisíc korun (přesněji 6000 eur) sice může někomu přijít jako hodně peněz, dle ministra Salviniho však italské daňové poplatníky stojí každý žadatel o azyl několikanásobně víc.

Říká se, že »všechny cesty vedou do Říma«. V tomto ohledu bych nebyl rád, kdyby i cesta ČR vedla směrem k Římu, tedy do Itálie. Nerad bych dopadl jako Italové, kteří kvůli uprchlíkům platí miliardy korun, které jako by házeli z mostu.

Nejlepší pomoc je ovšem na místě, kde krize vznikají, nikoli u nás, kde příčina uprchlictví není. Naše kultury, způsoby života, jsou často velmi odlišné. Vytrhnout člověka ze svého prostředí není dobré. Navíc velké množství migrantů neprojevuje až takový zájem o to, aby se zapojili do naší společnosti, našli si práci a stali se tak samostatní, ale zároveň součástí společnosti.

Otázkou zůstává, jak dlouho tato situace v EU potrvá. Jak dlouho budeme přeceňovat naši bezpečnost? Jak dlouho budeme rozhazovat miliardy korun z oken a odolávat jedné vlně uprchlíků za druhou? A co skuteční vinici, kteří doopravdy můžou za to, že masy lidí zejména z Afriky a Blízkého východu utíkají ze svých domovů do Evropy? Hasíme žel opět jen následky, ale neřešíme příčiny. Je potřeba najít kompetentní lidi, skutečné státníky, nikoli byrokraty, a začít příčiny krize řešit hned než vyvolá ještě krizi větší.

Vojtěch FILIP, místopředseda Poslanecké sněmovny a předseda ÚV KSČM

Fungování EU není férové a nejvíce solidaritu vyžadují ti, kteří od nás čerpají zisky pro své mateřské firmy

„V Paříži, Berlíně a Bruselu lidé nerozumějí nedostatku vděčnosti za obrovské sumy veřejných peněz, které ze svých daní posílají na východ. Ale v Praze a Varšavě se věci interpretují o dost jinak. Lidé tam zdůrazňují, že návratnost západních investic tady byla obrovská a že sumy, které si odtud západní investoři stahují, výrazně převyšují částky, které sem z Evropské unie přišly. Ve skutečnosti, když se podíváme na čísla, mají ti Češi a Poláci pravdu. Po kolapsu komunismu se postupně západní investoři (především Němci) stali majiteli významné části kapitálu v postkomunistické Evropě. Když vezmeme celkový objem fixního kapitálu (včetně budov), patří jim čtvrtina,“ napsal v lednu letošního roku na svůj blog věhlasný francouzský ekonom Thomas Piketty, který byl i navržen na Řád čestné legie.

Podle oficiálních statistik Eurostatu bylo z ČR od roku 2010 do roku 2016 na dividendách „odkloněno“ 7,6 procenta HDP. „V absolutních číslech to znamená, že z naší země za tu dobu odešlo 2252 miliard korun, zatímco ve formě evropských dotací se nám za stejnou dobu „vrátilo“ 1,9 procenta HDP. To dělá 563 miliard korun. ČR je tedy v minusu 1689 miliard korun za sedm let. Roční minus dosahuje 241 miliard korun. V přepočtu na výkon ekonomiky to dělá minus 5,7 procenta HDP,“ uvedla analytička Lenka Zlámalová v březnu v článku „Z Česka se stal krmelec Evropy“, kde rovněž označuje Česko za „nejvíce poražený stát“, pokud jde o poměr přílivu eurodotací a odlivu dividend.

Anketa Parlamentních listů:

„Je evidentní, že Thomas Piketty nechápe, že už toho mají nejen Češi, ale i ostatní národy střední a východní Evropy v otázce migrace dost. Že nechceme být krmelcem Evropy v tom smyslu, protože není možné, aby nás kdekdo vyjídal, když jsme neměli žádná kolonie, nikdy jsme z nich nežili, nikoho jsme neokrádali, na rozdíl od bývalých koloniálních zemí jako byla Velká Británie, Francie, Německo či Španělsko. Opravdu nemusíme být nikomu vděční za to, že nám dal někdo něco ze svého, tak tomu nikdy nebylo. Naopak do společné bruselské pokladny přispíváme už dlouho a naše čerpání daleko zaostává za platbami, které poskytujeme. Navíc i z toho, co se nám z Bruselu vrací, čerpají prostředky zejména zahraniční vlastníci dodavatelských firem. Fungování EU není férové a nejvíce solidaritu vyžadují ti, kteří od nás čerpají zisky pro své mateřské firmy. Tak ať alespoň tyto tzv. komentáři a analytici svým občanům neželou.“

Vojtěch Filip, místopředseda PS a předseda ÚV KSČM

„Uvedená čísla hovoří za vše a každý si jistě obrázek udělá sám. O tom, že je ČR systematicky vysávána, se však dlouhodobě ví, ale dlouhodobě se s tím bohužel také nic nedělá. V této souvislosti je dobré porovnat například daň z dividendy v USA a u nás. Požadovat po někom vděčnost za to, že jej odírá, považují za ukázkou chrapounství, a je otázkou, zda někoho takového chceme považovat za spojence nebo dokonce za přítele. Stále více se ukazuje, že hospodářská politika státu musí být zaměřena nejen na rozvoj vlastní ekonomiky, ale zejména na její ochranu před ovládnutím ze strany velkých korporací.“

Dokončení na s.2

Letní škola politického vzdělávání 5

KSČM podporuje rozvoje služeb občanům, rozvoj venkova, vyvážený rozvoj regionů

KSČM podporuje místní živnostenské podnikání zejména v oblasti zjednodušení administrativy, přístupu k financím, informacím a výběrovým řízením. KSČM požaduje v případě malého živnostenského podnikání odstraňování administrativních bariér, a to především zjednodušením daňových přiznání a komunikace s úřady. Zjednodušený přístup k úvěrům za pomoci státních institucí (jako např. Českomoravská záruční a rozvojová banka, Podpůrný a garanční rolnický a lesnický fond), a to jednak pomocí státních garancí, ale i prostřednictvím zpřístupnění investičních pobídek a jejich rozšířením tak, aby na ně dosáhlo co nejvíce subjektů. KSČM navrhuje zřízení státem vlastněné komerční banky, která by tyto úvěry poskytovala. Požadujeme legislativně sjednotit podmínky pro podnikání domácích subjektů ze zahraničím, které jsou často zvýhodněny. Cílem KSČM je posílit úlohu a servis státu tak, aby se ve větší míře český export orientoval i mimo země EU a USA, zabránit nadměrné závislosti české ekonomiky na zahraničním kapitálu, rozšiřovat obchodní a ekonomické vztahy s rychle rostoucími ekonomikami světa.

Co se týká výdajových paušálů u OSVČ, nutno si uvědomit, že jde o velice širokou skupinu osob od opraváře praček až po drahého právníka. Měřit tohle jedním metrem je složité. KSČM chce více rozlišit u OSVČ jejich daňová pásma podle předmětu jejich podnikání, u kategorií OSVČ se zvláště vysokými příjmy je namístě větší přísnost.

V případě EET chce KSČM vyhodnocovat, jakým způsobem a do jaké míry se při zavádění EET dosahuje deklarovaných přínosů pro státní rozpočet, a prosazovat větší využití potenciálu elektronických systémů tak, aby sloužily i pro ty, kteří systém naplňují. Naším cílem je navrhnout na základě vyhodnocení situace po zavedení EET změny legislativy a využít rovněž zkušenosti ze zahraničí a obrátově vymezit povinnost evidence touto formou od cca 500 000 Kč ročního obrátu.

Snahou KSČM je usilovat ve své každodenní politice o zachování drobných živností zejména v malých obcích, což může významně omezit vylidňování venkova, které způsobuje další demografické problémy a zejména se stárnutím populace se bude ještě prohlubovat.

KSČM podporuje rozvoj malých potravinářských provozů plošně po celé republice s cílem vytvořit síť maloobchodních provozoven jako protiváhu velkým zahraničním obchodním řetězcům. Zde lze navázat na tradici provozoven organizovaných zahrádkářů, jako jsou mostárny a palírny. Tam, kde jsou podmínky v zemědělské produkci ve vazbě na trhy a místní speciality. Řešením je vytvoření zastřešených družstevních podniků, kam by se příslušné provozovny přihlásily, ty by měly koordinační a administrativní poradenství a větší vyjednávací sílu při jednání jak s dodavateli, tak například s ministerstvem při možnosti získávat konkrétní dotační tituly, včetně vytváření pracovních míst na vesnicích a opět zabránění vylidňování venkova. Prosperita by se pak odvíjela od vazby na výrobce a na dostatečný odbyt, za konkurenceschopné ceny. Opět i v tomto případě by bylo třeba zajistit zjednodušený přístup k úvěrům za pomoci státních institucí, ale i prostřednictvím zpřístupnění investičních pobídek a jejich rozšířením tak, aby na ně dosáhlo co nejvíce subjektů.

KSČM je pro zamezení nárůstu privátních sociálních služeb na úkor organizací, které mají veřejného zřizovatele (státní, krajské či obecní). Veřejné a sociální služby zahrnují mnoho odlišných oborů činnosti. Velký problém spočívá v tom, že část veřejných a sociálních služeb, které by měly spíše zůstat jako neziskové v ruce státu, byla privatizována a nyní jsou poskytovány na komerční bázi. U jiných, které byly vždy provozovány na tržní bázi, vstoupily na náš trh nadnárodní společnosti, což přineslo jejich enormní zdražení. Je zřejmé, že bez cílené stimulace některých důležitých činností, zejména domácí péče a pomoci starým lidem, nebo stanovení odpovídajících regulativů, např. odvozu komunálního odpadu, dodávek energií, tepla, vody a odvodu kanalizací, se stanou některé z těchto služeb pro řadu občanů obtížně dostupné. Neméně významný problém představuje i soustavně se zhoršující dopravní obslužnost a dramatický nárůst cen veřejné dopravy. To velmi omezuje možnosti dojíždění za prací a řadě lidí to znemožňuje pracovat, je-li jediné možné uplatnění ve větší vzdálenosti od jejich bydliště, protože se tam buď nedostanou, nebo náklady na cestu do zaměstnání a zpět u hůře placených profesí nejsou schopni uhradit.

KSČM klade důraz na zvýšení kvality poskytování a stabilizaci sociálních služeb a dlouhodobou stabilitu jejich financování. Poskytnutí krajům a obcím více pravomocí při stanovování potřebnosti určitých sociálních služeb, kterých je nedostatek. Pomoc zdravotně postiženým. Zabezpečit zaměstnávání handicapovaných a zdravotně postižených na zkrácené pracovní úvazky (chráněné dílny) i jejich odměňování. Praxe je, že tyto (soukromé) chráněné dílny jsou, spolu s tzv. pracovními agenturami, největší vykořisťovateli lidí, v tomto případě navíc lidí znevýhodněných. Požadujeme pro ně dostupné bydlení, bezbariérové byty a chráněné bydlení. Dále chceme dostupné služby - např. asistenční služby, osobní asistenty, dostupné pomůcky pro postižené, kvalitní služby v sociální i zdravotní oblasti.

KSČM požaduje prosazování vzniku péteřní sítě neziskových nemocnic, ambulancí a lékáren. Vznik jedné státní zdravotní pojišťovny a důslednou kontrolu finančních toků v systému zdravotnictví, nezvyšování spoluúčasti pacientů. Základní síť nemocnic (tj. jedna na cca 100 000 obyvatel) by měla mít právní formu neziskového zdravotnického zařízení. Privatizace již ve zdravotnictví dávno proběhla na začátku 90. let - velká část nemocnic, ambulancí, praktičtí a dětských lékařů. KSČM jde o obnovu sítě neziskových zdravotnických zařízení (vč. nemocnic), která nebudou působit na základě tržních principů, k zajištění dostupnosti kvalitní zdravotní péče občanů. KSČM nepřipustí další privatizaci zdravotnických zařízení a záchranné služby. KSČM chce sjednotit a zjednodušit zákony o pojišťovnách a vytvořit pouze jedinou zdravotní pojišťovnu a zajistit důslednou státní kontrolu veřejných peněz v řádu miliard ve zdravotnictví. Rovnost podmínek při poskytování zdravotní péče skutečně všem občanům lze zajistit vytvořením jediného správce veřejných peněz povinného veřejného zdravotního pojištění.

Anketa Parlamentních listů:

Jejich moc čím dál tím častěji přesahuje moc politickou, což musíme považovat za bezprostřední ohrožení nejen státní suverenity, ale i svobody a demokracie. Na rozdíl od politiky se v korporacích nerozhoduje podle demokratických principů, ale z politického pohledu totalitně. Proto je načase začít uvažovat nad vytvořením takových mechanismů, které by zabránily šíření vlivu tohoto způsobu rozhodování na naše životy. Zásadní a celkovou reformou musí projít také dotační politika. Ta byla původně určena k podpoře takových odvětví, jejichž stabilita je nutná k udržení bezpečnosti státu, a proto se považovalo za riskantní nechat jejich fungování pouze na tržním prostředí. Dnes se však dotace staly z velké části pouze byznysem, ovšem byznysem, který nefunguje v tržním prostředí. Dostali jsme se do situace, kdy se široké vrstvy nejchudších obyvatel skládají na pohádkové příjmy několika vyvolených skupin či jednotlivců. Současný stav některé přirovnávají k jisté formě feudalismu či otroctví a já se obávám, že toto přirovnání poměrně dobře vystihuje realitu."

místopředseda ČSSD a poslanec Jaroslav Foldyna.

"Tyto studie by měly povinně analyzovat všechny ekonomické vysoké školy, aby se na tvrdých číslech mladá generace poučila o zlodějných privatizacích devadesátých let, které toto způsobily. Aby nikdy nezapadla jména jako Kočárník, Češka, Stráský, Dlouhý, Trfka, Klaus st., Dyba, Ježek, Kožený, Bakala a mnoho dalších, kteří buď zhasli nebo jenom prostě kradli. To by měli mít všichni na paměti, až půjdou volit ODS, TOP 09, ODA, ČSSD, KDU-ČSL a další kmtrovské strany, které pro osobní prospěch jednotlivců jsou schopny zapřadat své spoluobčany i celou Českou republiku!" uvedl **místopředseda poslaneckého klubu KSČM Leo Luzar**

"Všechno to, co uvádíte, je bohužel pravda. Ze sociologického hlediska je to ještě zajímavější. Když se české ekonomice dočká, bohatnou z toho horní příjmové vrstvy na Západě. Když nám z Bruselu posílají kapesné v podobě eurodotací, jde to především z kapses středních vrstev na Západě. Ve výsledku se tak rozevírají nejen nůžky mezi bývalou západní a východní Evropou, ale narůstá i nerovnost mezi majetkovou elitou a zbytkem společnosti na Západě," upozorňuje **europoslanec Jan Keller**.

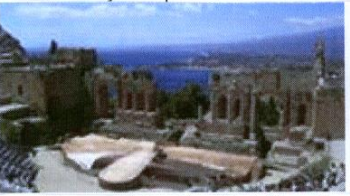
Expedice čtyř sopek (5)

V soutěsce **GOLA** vstupujeme do řeky **ALCANTARA**. Čistá voda, ve které se brodí už spousta Siciliánů, je totiž neděle. Komu se zdá studená, může si na místě půjčit vysoké rybářské holinky. My jsme rádi, že můžeme pořádně očistit sebe i oblečení. Včerejší zimu střídá teplota.

Dalším cílem je městečko **Mazzaro** na pobřeží, vstupní brána do vysoko položené **TAORMINY**.

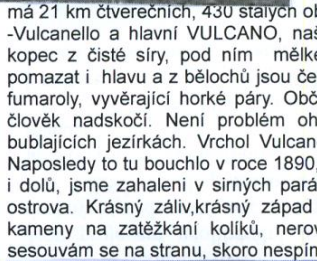
Kdysi řecký **Naxos**, zničený **Syrakuzami** a znovu vybudovaný r.358 vysoko nad mořem na rozsáhlé terase. Jede se tam lanovkou. Půvabné náměstí s Dómem, Palazzo Corvado, kostelíky, zbytky římského vodovodu. Krásný výhled na Etnu i výše položený hrad **Castello**. Řecké divadlo přebudovali po svém **Rímané**, velmi zachovalé, skvělá akustika.

Přesunujeme se do **MILAZZA**, zase k Tyrhénskému moři. Po dlouhé době opět v kempu, využíváme vymožeností civilizace, řádně stavíme stany. A je to dobře, protože v 5 hodin ráno přišla jediná a dost silná bouřka našeho pobytu.

Šestice Aolských, nebo také Liparských či Větrných ostrovů je rozmístěna nepravidelně mezi Sicílií a Itálií, obsluhuje je pravidelná lodní přeprava z kosy přístavu v **Milazu**. Tou jsme se vydali na nejbližší ostrov **VULCANO**. Na čas bez autobusu, co si vzít na těch pár dní sebou, co nechat v autobuse byla přímo hamletovská otázka. Já vzal stan, spacák zůstal, jiní se rozhodli jinak. Na trajektu zpíváme při kytaře, budujeme zejména znovu a znovu opakujícím se **Matuškovým** refrémem „Ve stínu pod fíky, poslouchat slavíky...“ Ostrov **Vulcano** má 21 km čtverečních, 430 stálých obyvatel a pár tisíc turistů. Má dva sopečné vrcholy -**Vulcanello** a hlavní **VULCANO**, naši třetí sopku v pořadí. Hned u přístavu se týčí kopec z čisté síry, pod ním mělké jezero, přírodní bahenní lázně. Takže honem pomazat i hlavu a z bělochů jsou černoši. Není problém se umýt v moři, jen pozor na fumaroly, vyvěrající horké páry. Občas se noha propadne do tak horkého písku, že člověk nadskočí. Není problém ohřát si konzervu, uvařit čaj či vejce v malých bublajících jezírkách. Vrchol **Vulcano** je asi 400m vysoko, tedy proti **Etně** čajíček. Naposledy to tu bouchlo v roce 1890, od té doby spí. Obcházejme kráter, podíváme se i dolů, jsme zahalení v sirných parách. Na nocleh nás **Jirka** vede na druhou stranu ostrova. Krásný záliv, krásný západ slunce, ale silný vítr, sypký písek, nejsou ani kameny na zatěžkáni kolíků, nerovný terén. Vítr mlátí plátnem stanu, budí mě, sesouvám se na stranu, skoro nespím. Krásu třeba pro příště vyměnit až za účelný úkryt.

V plánu je nocleh na poslední sopce - malém okrouhlém ostrovu **STROMBOLI**. Bližší se, soptiči "Milešovka" je už na dosah. Dosti silně vytéká láva. Bude se moci uskutečnit nocování pod kráterem? Rozhodli jiní. **Stromboli** nemá chráněný přístav, trajektu nepovolili přistát pro příliš silný vítr. Příznámé se bez mučení, že jsem tomu byl rád. Dobré bylo i to, že trajekt pak objezdí všechny ostrovy, všude měl delší zastávky a my se pochopitelně svezli s ním a mohli si vše prohlédnout. Tak jsme navštívili **FILICUDI, ALICUDI, LIPARI, SALINU, PANAREU**. Tu poseděli v kavárně, tu si dali dvě decky vína, prohlédli si antické vykopávky. Nocování na **Vulcanu** bylo dobré, našel jsem jakýsi hájek, tam pohoda, klid bez větru.

Poslední dva dny odpočinek u moře, volejbálek, kyтары. Když spojenci dobyli Sicílii, prvně jsem se o ní jako kluk něco dozvěděl. Nikdy mi v životě nenapadlo, že se tam jednou podívám. A pak dlouhá cesta nazpět. Ještě jednou **Mesina, Kalabrie, Kampanie, San Marino, Benátky**. Bylo to krásné, bylo toho dost, tentokrát jsem i já v autobuse dospával. A nevěřili byste, jak dobře nám chutnal český oběd v naší české restauraci na České Sibiři. Díky, že jste měli přítelovost dočíst až sem.

Pavel Hruban

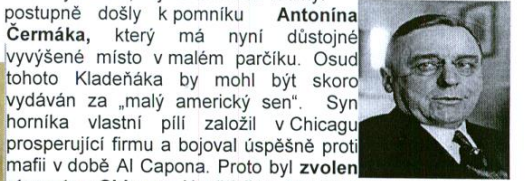
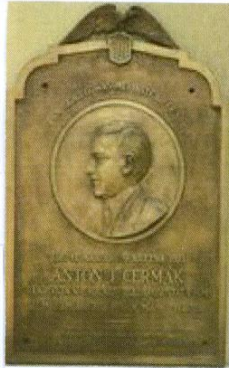
Vycházka za zmizelým Novým Kladnem, Antonínem Čermákem a kladenským sportem - "KLADNO HÁZÍ"

Minule vedro, tentokrát pořádný lijavec. Ten prokázal, že členky **Diaklubu** i **LKŽ Kladno** jsou skutečně ženy do nepohody, protože nás přišlo 11, ale žádný muž.

Vzhledem k počasí jsme změnil program a vydaly se na bývalé „**Nové Kladno**“ po severní straně ulice **Československé armády**. Tam je nově zrekonstruované podloubí, kolem parkové úpravy, včetně vodotrysku. Na dlažbě v podloubí jsou římskými čísly označené dřívější ulice této čtvrti - bylo jich 13. Prakticky v každé ulici, většinou na rohu byla hospoda, kde se stejně, dle ulic, říkalo v **Pětce**, v **Šestce** apod. Až před kolejemi stanic **Kladno-město** byl velký **hotel U Zimů**, později **hotel Sparta**.

V 60.a 70.letech minulého století musela tato čtvrť ustoupit výstavbě nových vysokých panelových domů. Původní přízemní dělnické domky byly většinou stejné. Vešli jste z ulice do chodby, na jedné straně byla kuchyně a pokoj a na druhé větší pokoj nebo rozdělený na dva. Chodba ústila na malý dvorek, kde byly jen chlívky na uhlí a dříví a původně suchý záchod. Někomu se vešla i králíkárna. V domcích většinou žily dvě rodiny - rodiče s mladými. Jak se čtvrť postupně bourala, asananti /tito obyvatelé/ dostávali nové nájemní byty v kročehlavských sídlicích, samozřejmě každá rodina svůj byt. Asananti museli být dostat, o to horší byla možnost sehnat bydlení pro ostatní občany města, zejména mladé rodiny.

Vzpomínaly jsme a postupně došly k pomníku **Antonína Čermáka**, který má nyní důstojné vyvýšené místo v malém parčíku. Osud tohoto **Kladeňáka** by mohl být skoro vydáván za „malý americký sen“. Syn horníka vlastní píli založil v **Chicagu** prosperující firmu a bojoval úspěšně proti mafii v době **Al Capona**. Proto byl zvolen **starostou Chicaga**. Navštívil ve 30.letech svou starou vlast i **Kladno** a pozval starosty, se kterými se sešel, do **Chicaga** a též pozval do Ameriky i kladenské fotbalisty, tehdy úspěšné kluby. Ti tam byli, ale až po jeho smrti. Čermák se do dějin zapsal tím, že vlastním tělem zachránil prezidenta **Franklina Delano Roosewelta** před střelou atentátníka. V **Chicagu** se trápil jeho věta, kterou jako smrtelné postřelený řekl: „**Jsem šťasten, že jsem to byl já, a ne vy!**“ Zemřel ve věku 59 let, roku 1933. Noví **Kladeňáci** o svém krajanovi mnoho nevědí. My to u pomníku, už za sluníčka, probraly i s tím, že jedné členky to bylo prakticky z matčiny strany.

Neopomněly jsme i významný **dělnický fotbalový klub Sparta Kladno**, později **Sparta Doly Kladno**, který měl hřiště proti nádraží. Ve 20.letech byl jeho tajemníkem **Antonín Zápotocký**. Teď už nejsou doly a vlastně ani **Sparta**, protože přišla o své hřiště vlivem restituce pozemků. Musela se uchýlit pod **FK Rozdělov** a klub bez hřiště a zázemí prakticky neexistuje.

Na závěr naší vycházky jsme se dohodly, že příště budeme pokračovat v malé historii kladenského sportu a fotbalu zvlášť a samy si zkusíme „zasportovat“.

Ve středu 18. nás vyrazilo tentokrát 23 členů i členek směrem ke **Sletišti**. Zastavili jsme se proti hřišti **SK Kladno**, na ulici **Františka Kloze**, abychom si mj. řekli něco více o tomto člověku - významném kladenském fotbalistovi a hrdinovi. Nešlo o **Kladeňáka**, i když velkou část své fotbalové kariéry prožil právě v **SK Kladno**. Klub byl založen r.1904, několik let před **Spartou**, nejdříve jako **Sportovní spolek**, potom klub. **Kladeňští** byli na špičce českých klubů. Za **SK** hrál jako útočník **František Kloz**. Hrál i jako internacionál, v jednom mezinárodním zápase padlo 6 gólů - z toho 4 dal právě **Kloz**. Tehdy vznikl „pokřik“, kterým fanoušci podporovali svůj klub : „**Kladno hází!**“

Toto mi vyprávěl bývalý ředitel **Gymnázia Kladno Mirek Veselý** a já to stručně převyprávěla účastníkům vycházky. Za okupace jezdil **Fr.Kloz** jako sanitář **MUDr.N.**

Již 4.května 1945 vznikl v kladenské **Sokolovně** pohotovostní oddíl, nazvaný **Československá technická nouzová pomoc (ČTNP)**, z bývalých studentů, kteří byli totálně nasazení v **Polodvce**, dolech a **Kablu** i dalších mladých lidí, spolu s několika vojáky v záloze a zbrojířem. Zapojil se i **František Kloz**, jejich idol. Jednotka měla i malý nákladáček. S ním už v noci na 5.května a pak po celý den vozili z kladenského nádraží **Výhybka**, kde železničáři tajně odstavili vagony s vojenským materiálem, zbraněmi a municí, tento náklad. Počítalo se s reálným bojem a pak pomocí Praze. Tam odvezli i dva malorážní kanóny z pancířky **Poldi**, kde byly úmyslně poškozeny a zbrojř jednotky je rychle opravil. Část jednotky se zúčastnila velkého střetu u **Brandýska** i bojů jinde. Velkou akcí bylo přepadení velkého skladu munice u **Hříškova** za **Panenským Týncem**. Skupinu vedl **František Kloz**. Tam se snažil odlákat Němce, aby ostatní mohli obsadit sklad. Spoléhál na své rychlé nohy. Akce se podařila, on však byl postřelen do nohy, v lounské nemocnici dostal do rány snět a po několika dnech zemřel, prakticky o svých 40.narozeninách. Po kladenské legendě zůstal název fotbalového stadionu a ulice kolem něj.

Mluvili jsme i o vzniku **Sokola** a později **Dělnické tělovýchovné jednoty**. Došli jsme ke **Sletišti**, které je krásně upraveno a zrekonstruováno a je nyní majetkem města. Proto už na vlnkových tyčích nad vstupem není znak **Sokola**. Bohužel už také není **Brána borců**, kterou většina z nás nastupovala jako cvičenci na **okresních spartakiádách**. Vzpomínali jsme, jak to bylo pěkně i spartakiády na **Strahově**. Nic proti sletům, ale je to jen malý odvar. Navíc, prý kladenský Sokol chce prodat město **Sokolovnu** i s kinem.

„Tělo tuž, vlastní služ“, bylo sice sokolské heslo, a my si tedy šli utužit svá těla na strojích venkovní posilovny na sletišti. Víc než cvičení těl jsme si užili legrace. Třebaže pravá dáma neodloží kabelku ani při cvičení... apod. Přijela se na nás podívat i **Věra Geletová** z **DS Fr.Kloze**. Rádi jsme se s ní viděli.

EV